

At Shamir

בשמייר

קשמיר
גליון 122
3.4.2023
י"ב בניסן תשפ"ג

מעבדות לחירות, 2023
הג שמחה!

תוכן העניינים

הגינה שלי: אוסי גרטי

עמוד 13

מדור הטבע של עירית / עירית שני

עמוד 14

מיומנה של רכזת הגיל השלישי /

איריס פיאנקו-סרף

עמוד 16

החידון של גדעון / גדעון ורדי

עמוד 17

פרוטוקול הנהלת קהילה

עמוד 18

מהנעשה בהנהלה הכלכלית /

שי שפיגלר

עמוד 19

סיכומי ישיבות ועדת תכנון

עמוד 20

שולחן עורך

עמוד 4

על מילים ומונחים / מוטל'ה ברן

עמוד 4

על חירות / ניר יהודאי

עמוד 5

חברה בקרע עמוק / שאול קמחי

עמוד 6

פרוייקט "תן מקסיקו" / שני רפאלי

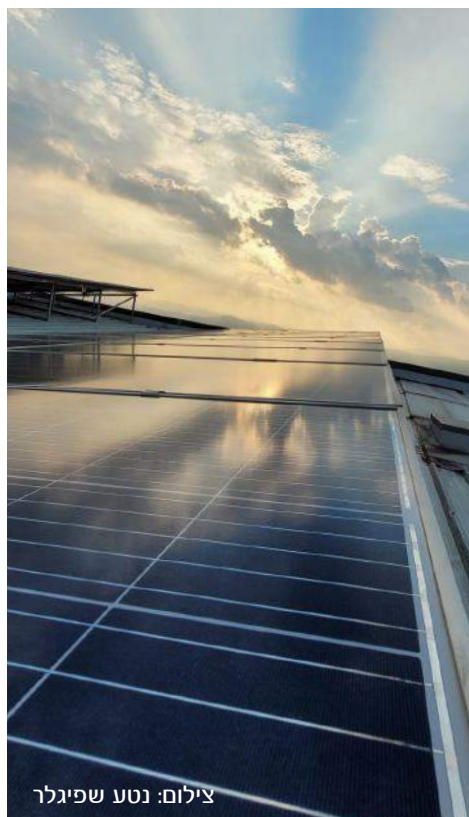
עמוד 8

דו"ח מנהל הקהילה / עובד בן זאב

עמוד 10

נעים להכיר/ נעמה אבני-בייפוס

עמוד 12

צילום: נטע שפיגלר

דו"ח מאגף הבינוי והתשתיות /

נטע שפיגלר

עמוד 21

באגף התרבות / צרויה רונן

עמוד 22

מהמטבח שלי / רות בן זאב

עמוד 26

כפר הסטודנטים "השחר" בשמיר /

דן בונר

עמוד 20

החודש לפני... / מרית רונן

עמוד 28

נזכור - נפטרו בחודש אפריל

עמוד 29

בשמיר

עורכות: נעמה אבני-בייפוס ומירב גרץ-רונן.

מעצבת: יעל קמחי-אוראל.

מדורים קבועים: רות בן-זאב, איריס פיאנקו-סרף, גדעון ורדי, עירית שני.

דפוס דיין, קרית שמונה.

שולחן עורך

שלום לכולם,

עבר כמעט חודש מאז יציאת העלון הקודם, והסערה הפוליטית והחברתית בארץ לא שכחה. היו לנו אביב מוקדם ואחריו חורף מאוחר, שהביאו לצימוח, פריחה ונוף עוצר נשימה, אבל מסביבנו כאוס וסכנה גדולה למדינה.

שלוש פעמים ישבתי לכתוב מאמר מערכת זה, בניסיון שלא לגעת בפיל שבחדר; אבל הוא משתולל ותוקף אותנו כל יום מזווית אחרת: האיש האמון על בטחון המדינה מתריע במסיבת עיתונאים על סכנה ברורה ומיידית, וכעבור כמה שעות מפוטר מתפקידו. הוא, שמונה על ידי ראש הממשלה לשמור על ביטחוננו! והארץ גועשת. מאות אלפים לוקחים דגל ופשוט יוצאים לרחובות, לכיכרות ולצמתים. למחרת מוכרזת שביתה במקומות רבים, כי ברור שמהו אינו כשורה. משהו רע קורה פה. ואז - צפירת הרגעה וקריאה להפוגה והדברות. אז אולי יש שביב של תקווה ...

ועם כל זאת, קורים גם דברים טובים ויפים סביבנו. טיול הקיבוץ לחצבה הוציא 230 מאנשי שמיר לסוף שבוע

של נוף מדברי עוצמתי ולחוויה קהילתית ומשפחתית תגדולים ולקטנים. בימים הקרובים נחגוג את חג החירות, כשהמאבק הנוכחי מחדד את משמעות המילה. ניר יהודאי כותב על כך כאן, ומוטלה מוסיף לצד הלשוני של הנושא. בנוסף להם תמצאו פה, לצד המדורים הקבועים, את "הגינה שלי", והפעם את זו של אוסי גרטי; מדור חדש של מוטלה ברן, "על מילים ומונחים"; דיווח של שאול קמחי על מחקר חדש ואקטואלי שנערך על ידי מכללת תל-חי ואוניברסיטת תל אביב; שיחה עם אורי ושחר אמזג - משפחה צעירה שחזרה לאחרונה לשמיר; עדכון על כפר הסטודנטים שלנו; כתבה של שני רפאלי על פרויקט "תן מקסיקו" שבו השתתפה; דו"חות מענפי הקהילה השונים, ועוד.

קריאה נעימה וחג פסח שמח לכולם!

קריאה מהנה,
נעמה ומירב

על מילים ומונחים ... מן השטח/ מוטלה ברן

אנו עושים לאחרונה שימוש במילים ובמונחים שבמקורם אינם עבריים, ואיננו מכירים את מוצאם. נציג היום כמה מן המונחים שאנו וחברינו זועקים בגרון ניחר בהפגנות המחאה נגד המהפכה המשטרית. כל המונחים הללו באים מהתרבות היוונית-רומית. בלשון העם הם קרויים "בין לאומיים", וזו הגדרה שגויה. בסין, הודו ויפן אין מכירים אותם כמעט. ומאחר שבמדינות אלה חיים מיליארדים, אי אפשר לכנות מונחים אלה "בין לאומיים". בלשנים נוטים לכנותם "פאן אירופים", כי הם משותפים לכל לשונות אירופה (כמעט). העברית, שאינה לשון אירופית, שאבה ממקורות אלה לא מעט מונחים ומושגים, וכאן נעסוק בכמה מהם:

דמוקרטיה - שלטון העם. המקור יווני: דֵמוֹס = עם; קְרַטִיָה = שלטון.

דיקטטורה - הכתבה. הוראה. פקודה. המקור לטיני: דיקטאט במשמעות זו. שלטון עריצות שאינו מתחשב בדעת הציבור.

אריסטוקרטיה - שלטון הטובים. המקור יווני: אריסטוס = הטוב ביותר. המשמעות היא שלטון הטובים ביותר. במאות האחרונות נתקבעה המשמעות של בני אצולה במוצאם, או של בני קבוצת העשירים והמיוחסים (פריווילגים? ...).

אוליגרכיה - שלטון מעטים. המקור יווני: אוליגון = מעטים; אֶרְכָה = קבוצת שליטים.

רפובליקה - קהילה מדינית. המקור לטיני: רֶס = דבר, דבר מה; פובליק = ציבור, קהל (כמו באנגלית ובצרפתית).

המונח הבא מוכר פחות, אך הוא אקטואלי לזמננו ועשוי לעניין דוברי עברית:

אוכלוגרכיה - שלטון ההמון. המקור יווני: אוכלוס = המון. נכון, המילה העברית אוכלוסייה גזורה מהמקור היווני ומופיעה בתלמוד.

נסתפק בכך, הפעם. בטורים הבאים נעסוק בשלל נושאים מתחום לשוננו המדוברת.

Miss Columbia, by John Gast's, 1872

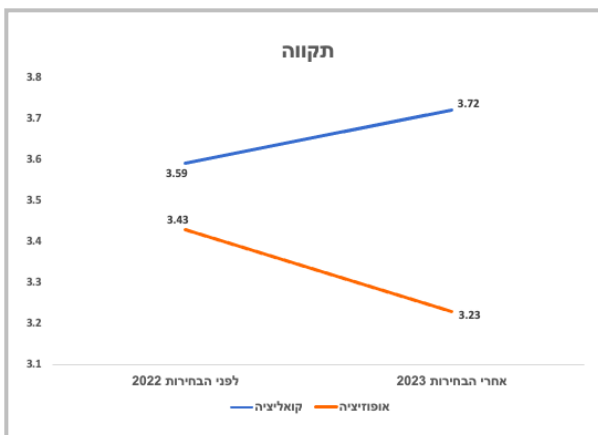
חירות לא מושגת או נוצרת ישירות מכתבי הפילוסופים והנביאים. היא מטרם ושאיפתם של אנשים המושפעים מאותם כתבים, אנשים המוכנים להתנגד, להתקומם, להתמרד ולהקריב את היקר להם כדי להגיע אליה. אנשים המחליטים לפעול נגד אנשים אחרים המושפעים מכתביהם של הוגי התפיסות הדיקטטוריות. והנה גם אנו, לא המון שנים אחרי שקמה המדינה, המסמלת ומממשת את חירותו של העם היהודי מתלות בעמים אחרים ובמדינות אחרות (בלי להתייחס כאן למה שקרה לחירותם של חלק מתושבי פיסת האדמה הזו), נאלצים ונחרצים היום, בפרוס חג האביב, לצאת למאבק שמעניק משמעות מיוחדת ובלתי צפויה למילות ההמנון "...להיות עם חופשי בארצנו...", וזאת כדי שנוכל לחגוג גם את חג החירות במלוא משמעותו. ובמקום להפליג במבטים ובזיכרונות אל העבר, אל יציאת מצרים ואל רשרשות של אירועים נוספים, עלינו להישיר שוב מבט אל ההווה ואל העתיד כשאנו מדברים על חירות. וכמה שאט נפש, מיאוס וזעם מעוררת העובדה שהרוח הרעה של הדיקטטורה האופפת עכשיו את הווייתנו, מנשבת מתוך החורבות של הישות הפוליטית שנקראה פעם משום מה "תנועת החירות".

על חירות / ניר יהודאי

כשתתפרסם הרשימה הזו את"ה (אם תרצינה העורכות) אהיה רחוק, בעיר קולומבוס, אוהיו שבגולת אמריקה הדוויה. העיר נקראת על שמו של הספן הנועז, שגילה או לא ממש גילה את העולם החדש, ושעל שמו נקראת גם הדמות הנשית הצעירה - קולומביה - המסמלת את המהפכה, העצמאות והחירות האמריקאית, גם בהשתחררות מעול המעצמות האירופאיות וגם בתנועה מערבה. המהפכה האמריקאית נחשבת, יחד עם המהפכה הצרפתית, לביטויים המודרניים המרכזיים של המאבק לדמוקרטיה ולחירות.

מונטסקייה, הוגה הדעות הצרפתי (1689-1755), מחבר הספר **רוח החוקים** והוגה רעיון הפרדת הרשויות, כתב בו: "חירות היא הזכות לעשות כל מה שהחוקים מאפשרים" - *La liberté est le droit de faire tout ce que les lois permettent*. מאז חלפו שנים רבות מאד, שבהן התפתח המין האנושי ובהן התחוללו המהפכה התעשייתית ועוד תמורות ושינויים רבים. שנים שלוו בתהפוכות, במלחמות ובאסונות, ובמהפכות שחלקן הוליד דיקטטורות, ודיקטטורות שבחלקן הפכו לחברות חופשיות.

אחת מהסיבות לעמידתה האיתנה של אוקראינה מול הפלישה הרוסית. במחקר הנוכחי, בישראל, מצאנו פער גדול בין משיבי הקואליציה למשיבי האופוזיציה. הראשונים דיווחו במדידה הראשונה על רמה ממוצעת נמוכה של תקווה, במידה מובהקת, לעומת המדידה השנייה. משיבי אופוזיציה דיווחו על שינוי בכיוון הפוך: ממוצע התקווה אצלם היה גבוה יותר במידה מובהקת במדידה הראשונה, לעומת המדידה השנייה.

ג. **מורל** (מצב רוח עכשווי) מנבא יכולות של עם או צבא לעמוד במשברים כמו מלחמה. במחקר הנוכחי מצאנו פער גדול בין שתי הקבוצות העיקריות בעם: משיבי הקואליציה דיווחו במדידה הראשונה על ממוצע מורל נמוך מעט, לא במידה מובהקת, בהשוואה למדידה השנייה. משיבי האופוזיציה דיווחו על שינוי הפוך: ממוצע המורל שלהם היה גבוה במידה מובהקת במדידה הראשונה, לעומת השנייה.

ד. **תסמיני דחק**. שכיחותם של חרדה ודיכאון היא אחד מהמדדים המקובלים בעולם למצב נפשי של אוכלוסייה, בעיקר בעתות משבר. גם כאן נמצא פער גדול בין שתי הקבוצות במחקר שלנו: משיבי הקואליציה דיווחו על רמה דומה של תסמיני דחק בשתי המדידות, בעוד שמשיבי האופוזיציה דיווחו על ממוצע גבוה של תסמיני דחק במדידה השנייה לעומת הראשונה, במידה מובהקת. אפשר לומר כי הגוש שהפסיד בבחירות הגיב בעלייה משמעותית

צוות חוקרים מאוניברסיטת תל אביב ומהמכללה האקדמית תל-חי ביצע לאחרונה מחקר בעניין **חוסן והתמודדות של האוכלוסייה היהודית בישראל בעקבות הבחירות והקמת ממשלת הימין**. המחקר התבסס על שתי מדידות חוזרות - הראשונה קצת לפני הבחירות, באוקטובר 2022, והשנייה בפברואר 2023, כשלושה וחצי חודשים אחרי הבחירות והקמת ממשלת הימין, ובעיצומו של משבר "הרפורמה המשפטית" המתרחש בימים אלה.

בשתי המדידות הועבר שאלון זהה לאותו מדגם של משיבים, וניתוח התשובות נעשה לפי שני פילוחים: מדידה לפני הבחירות ואחריהן, והצבעת המשיבים. מי שצינו שהצביעו בבחירות האחרונות לאחת מהמפלגות החברות היום בקואליציה כונו "משיבי הקואליציה", ומי שענו כי הצביעו לאחת ממפלגות האופוזיציה כונו "משיבי האופוזיציה". משיבים שהצביעו למפלגה שלא עברה את אחוז החסימה, או למפלגה ערבית שאינה שייכת לאופוזיציה (כלומר לא לרע"מ), או שלא הצביעו כלל או שדיווחו כי שמו פתק לבן בקלפי - לא נכללו בניתוח. השינויים שמצא המחקר מתייחסים לתקופה של כארבעה חודשים בלבד, והתרשמות החוקרים היא שבמהלכם חלו בקרב כל אחת מהקבוצות שינויים משמעותיים.

להלן עיקרי הממצאים:

א. **חוסן לאומי (או חוסן חברתי)** בוחן את מידת האמון של תושבי מדינה ביכולתה להתמודד עם משברים שונים ולהשתקם מהם במהירות האפשרית. מחקרים קודמים מראים כי מדד זה מנבא טוב את יכולת העמידה של מדינות שונות במשברי הווה ועתיד. המחקר הנוכחי מצא הבדל במגמת השינוי ברמת החוסן הלאומי בין שתי הקבוצות: משיבי הקואליציה דיווחו במדידה השנייה על רמת חוסן לאומי גבוהה במידה מובהקת מאשר במדידה הראשונה. משיבי האופוזיציה ביטאו כיוון הפוך: החוסן הלאומי שעליו דיווחו היה נמוך במידה מובהקת במדידה השנייה, לעומת המדידה הראשונה. מכאן, שיש פער מובהק וגדול ברמת החוסן הלאומי בין שתי הקבוצות ובין שתי המדידות.

ב. **רמת התקווה** נחשבת לאחד מהמנבאים הטובים ביותר לחוסן הלאומי של מדינה וליכולתה להתמודד עם משברים. דוגמה לכך הוא מחקר שערכנו לאחרונה באוקראינה, שם דיווחו האזרחים על הרמה הגבוהה ביותר של חוסן לאומי ותקווה בהשוואה לשבע מדינות מזרח-אירופיות סמוכות, וגם בהשוואה לישראל. אפשר להניח שעובדה זו היא

על תמיכה רבה יותר, במידה מובהקת, לעומת משיבי הקואליציה. הערכים שבהם נמצא פער מובהק הם: "שוויון זכויות"; "חופש דת, גזע ומין"; "ביסוס החברה על ערכי חירות, צדק ושלוה"; "נאמנות לעקרונות האו"ם"; "שמירת המקומות הקדושים לכל הדתות" ו"פיתוח הארץ לטובת כל יושביה". אנו סבורים שהפער בתמיכה בעקרונות מגילת העצמאות הוא אחת מהדוגמאות הבולטות העולות מהמחקר הנוכחי לקרע הקיים כיום בעם בישראל.

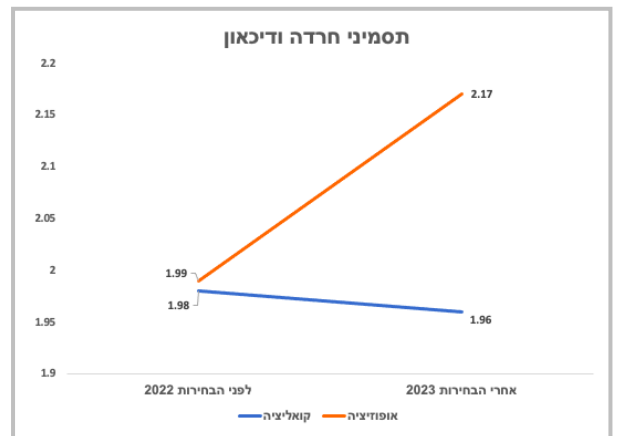
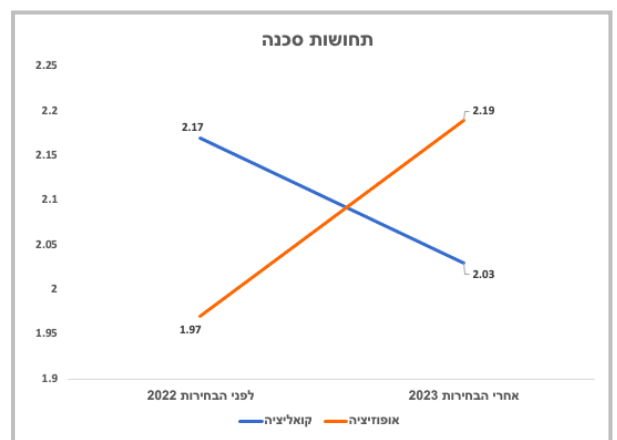
ז. **תחושת השייכות לחברה בישראל.** מדד זה בודק עד כמה אנשים מרגישים פחות שייכים לחברה הישראלית: ככל שממוצע הציון גבוה, כך נמוכה תחושת השייכות. בשתי המדידות נמצא שתחושת השייכות של משיבי הקואליציה לחברה הישראלית נמוכה יותר מזו של משיבי האופוזיציה. גם כאן, מגמות השינוי בין המדידות שונות בשתי הקבוצות: בקרב משיבי הקואליציה ירד ממוצע המדד מ-2.52 במדידה הראשונה ל-2.46 במדידה השנייה (כלומר, תחושת השייכות שלהם עלתה במידה מובהקת); אצל משיבי האופוזיציה עלה ממוצע המדד באופן לא-מובהק מ-2.25 במדידה הראשונה ל-2.31 במדידה השנייה (כלומר, הם חשים כעת פחות שייכים למדינה).

ח. **תפיסת איומים.** כל המשיבים התבקשו לדרג, במדידה השנייה בלבד, את הסכנה האורבת לפרט מאיומים שונים. לא נמצאו הבדלים משמעותיים בין שתי הקבוצות, שדירגו את האיומים בסולם הבא (מהגבוה לנמוך): אלימות בחברה הישראלית; המצב הפוליטי; רעידת אדמה; האיום הביטחוני; הגרעין האיראני; המצב הכלכלי; משבר האקלים והאיום הבריאותי. אפשר לומר שכל המשיבים סבורים כי אלימות וקרע על רקע פוליטי הם האיום החזק ביותר עליהם.

למחקר הנוכחי יש כמה מגבלות, שפורטו בדו"ח המלא שלנו, אך הוא מצביע על קרע ברור בין שתי הקבוצות שנחקרו. אנשי מקצוע מתחום החוסן הלאומי מסכימים, בלי קשר לעמדתם הפוליטית, כי שסע כזה מאפיין מדינה בעלת לכידות חברתית נמוכה ביותר. המדדים שבדקנו מהווים איום על החברה ומעמידים בסימן שאלה את יכולתה להתמודד עם אתגרים עתידיים. אנו כחוקרים, סבורים שהתהליכים ההרסניים שביטויים הוא הקרע החברתי עלולים למוטט עלינו את הבית - בית שבנו דורות של חלוצים, עולים חדשים וילידי ישראל, ב-75 שנות המדינה. אנו מקווים שאפשר עדיין להחזיר את הגלגל לאחור ולמצוא דרכים לאיחוי הקרע בעם.

בתסמיני הדחק. לעלייה כזו יכולים להיות ביטויים כמו קשיי ריכוז, החסרת ימי עבודה, קושי בלימודים ועוד, ולאור ההשפעות השליליות האפשריות אנו ממליצים מאד לבחון קשיים אלה בהמשך.

ה. **תחושת סכנה מתייחסת לתפיסת הפרט את הסכנות המאיימות עליו או על בני משפחתו כתוצאה ממשבר.** גם היא משמשת כמדד מקובל בעולם למידת דחק באוכלוסייה. במחקרנו, גם בתחום זה הגיבו שתי הקבוצות בצורה הפוכה: משיבי הקואליציה דיווחו על ממוצע נמוך של תחושות סכנה במדידה השנייה בהשוואה לראשונה, במידה מובהקת. משיבי האופוזיציה דיווחו במדידה השנייה על ממוצע גבוה במידה מובהקת של תחושות סכנה, לעומת המדידה הראשונה.

ו. **מידת ההסכמה עם ערכי מגילת העצמאות.** כל המשיבים במחקר נשאלו, במדידה השנייה בלבד, עד כמה הם מסכימים עם כל אחד משמונה ערכים שנלקחו כמעט כלשונם ממגילת העצמאות. הנחתנו הייתה שעקרונות אלה מהווים יסוד מוצק ומקובל על רוב תושבי המדינה. תוצאות המחקר מצביעות על שתי נקודות בסיסיות: (א) כל המשיבים דיווחו על תמיכה גבוהה יחסית בשמונת הערכים שנבדקו. (ב) בשני ערכים בלבד לא נמצא הבדל מובהק בין משיבי הקואליציה והאופוזיציה: "פתיחות לעלייה יהודית וקיצוץ גלויות", ו"מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית". בשאר הערכים דיווחו משיבי האופוזיציה

פרויקט "תן מקסיקו", ינואר-מרץ 2023 / שני רפאלי

אני שני רפאלי, בת שמי, בתם של רענן ועידית רפאלי, חברי הקהילה שגרים בשכונת הבזלת. עד לשנה האחרונה, שבה גרתי בתל אביב, כמעט תמיד הייתי בעשייה חברתית או בהתנדבות כזו או אחרת - בארווה בקיבוץ, בתנועת "כנפיים של קרמבו", בקייטנות אלו"ט, בשנת שירות בקולג' הבין-לאומי בכפר הירוק, בתוכנית המנהיגות "קו הזינוק", בצבא ובעוד משלחות שונות. תמיד אהבתי מסגרות, מחויבות, שגרה ולו"ז צפוף וקבוע. אהבתי להעמיס על עצמי, להילחץ, לבצע משימות אחת אחרי השנייה ולסמן וי ברשימה. בשלב מסוים הבנתי את החיבור בין גוף לנפש, והבנתי שאני קורסת תחת העומס ותחת הגוף שהחל לאותת לי לעצור. הבנתי שאני חייבת לעשות שינוי דרסטי ולהיות יותר קשובה לעצמי - לתרגל אהבה עצמית במעשים.

כשגרתי בתל אביב למדתי עיצוב גרפי בשנקר. בהתחלה עבדתי כעוזרת אישית, ואחר כך כמנהלת משרד בחברת היי-טק. אחרי כמה חודשים ירדתי לחצי משרה כדי להצליח לצפות בשקיעות בים. הקפדתי על מדיטציות וכתיבה אינטואיטיבית, הקפדתי על תזונה מאוזנת ועל אימוני פילאטיס (אצל עמית כהן המדהימה). לראשונה בחיי התחלתי להגיד "לא" לאחרים וכן לעצמי. התרחקתי מהסובבים אותי למשך לתקופה כדי להתקרב אלי, ובחרתי להתרכז בעצמי ובאמת שלי בלי הלחץ החברתי. עם הזמן עברו רוב התסמינים שהפריעו לי, אבל משהוא עדיין היה חסר. חיפשתי משמעות ורציתי להתנדב במסגרות שונות בארץ. יחד עם זה הרגשתי שאני חייבת להיטען באנרגיות ולא לרוץ מדבר לדבר כפי שעשיתי קודם. החלטתי לשחרר, לעשות כיף בעיר הגדולה, והזכרתי לעצמי שיש ערך למנוחה וחופש ממושכים.

תמיד רציתי לטייל בדרום אמריקה, ולקראת סוף הקורס בשנקר הבנתי שנכון לי להתחיל את הטיול הגדול בעשייה כלפי חוץ. רציתי לחזור גם לנתינה לאחרים, הפעם ממקום בוגר ושלם יותר, ורק אחר כך להמשיך בטיול. מצא חן בעיני הרעיון של שהיה ממושכת במקום אחד, במקום הריצה הבלתי פוסקת מיעד ליעד שרוב בני גילי עושים בטיול הגדול. חברות סיפרו לי על החוויה שלהן בפרויקט TEN של הסוכנות היהודית, שעוסק בפיתוח בין לאומי של קהילות מוחלשות, ונשמע שזו בדיוק החוויה שאני מחפשת. פניתי אליהם, ואחרי שעברתי את המיונים החלטתי להתנדב במרכז מקסיקו (מבין המרכזים הפועלים באוגנדה, בגאנה, באתיופיה, בקמבודיה, בדרום אפריקה, במצפה רמון ובהרדוף). לפני היציאה שמעתי לא-מעט סיפורי זוועה על מקסיקו,

שנעלמים שם אנשים ונגנבים חפצים, והייתי די לחוצה מהרעיון של שהות במדינת עולם שלישי. לשמחתי אף פעם לא נעניתי לפחד, ובקרוב אסיים חוויה חד-פעמית של התנדבות במשך שלושה חודשים עם ילדים ונוער מקסיקנים מקהילות מוחלשות (ולא יהודיות) מכיתה א' ועד לגיל 15, במרכז מיוחד ואינטימי במקסיקו, יחד עם עוד תשעה מתנדבים צעירים וארבעה אנשי צוות.

העבודה עם הילדים והנערים הייתה מספקת, מלאת צחוק וחיוכים, מלמדת וגם מאתגרת, בעיקר בגלל השפה. זאת חתיכת קפיצה למים, לבנות ולהעביר פעולות ושיעורים לילדים דוברי ספרדית, בלי ידיעת השפה. האנגלית אינה רלוונטית כאן כיוון שהאנגלית של בני ה-15 במקסיקו היא ברמה של תלמידי כיתה ג' בארץ. הנערים האלה צריכים לפעמים רק דחיפה קטנה, תחושה שמישהו רואה אותם פרטנית ולא כחלק מכיתה של 40 תלמידים. חלקם לא יודעים קרוא וכתוב, וקשה להם לצמצם או לסגור את הפער.

אנחנו שש בנות ושלושה בנים מישראל ועוד אחד מקליפורניה, שחולקים מגורים בסיסיים. מלבד הצחוקים ושיחות הנפש יש גם המון דרמות ואתגרים חברתיים. ההנחיות הביטחוניות של הסוכנות הן "לא להסתובב לבד" מחוץ לטווח של 300 מטר מהבית, מה שמוסיף לקושי ולמורכבות ויוצר תחושה של סיר לחץ חברתי שלפעמים מתיז מים רותחים וגורם לכוויות מיותרות. פעמיים בחודש אנחנו יוצאים לסופ"ש פתוח - שישי, שבת, ראשון, שהוא

הכרחי לפעילות השוטפת המקצועית. חשוב לדעת לנוח, לנשום קצת ולקחת אוויר אחרי האינטנסיביות של הבית. עד כה טיילתי במקומות כמו פוארטו אסקונדידו, מקסיקו סיטי, אווחקה, טולונטונגו, פואבלה וצ'ולולה. באחד מהסופ"שים נסענו למקום בשם טפוסטלן, שם היינו בעיקר קשובים לעצמנו ואחד לשני. טיילנו, נחנו, סירינו בעיירה ועשינו יוגה. היה שם רגע קסום שלא אוכל לשכוח, כשבדרך להוסטל שבו התגוררנו חצו את הכביש כשלושים סוסים על רקע המבנה היפהפה של ההוסטל, ההרים והדשא הירקרק. פתאום נזכרתי כמה אני מתגעגעת לרכיבה, לאנשים ולאורווה של הקיבוץ, שהייתה לאורך השנים סופר-חשובה בשבילי והשפיעה עלי מאוד. הרגשתי כמו בשיא של סצנה בסרט דיסני, ולרגע גם הרגשתי בבית.

תמיד חלמתי על התנדבות בחו"ל עם ילדים מרקע שונה, אבל האמת היא שלא ציפיתי לחוויה כל כך מאתגרת, אינטנסיבית ומורכבת. בראיה לאחור אני שמחה מאד שעברתי אותה. למדתי לא-מעט, התפתחתי, ונהייתי יותר סבלנית, מכילה ומחוברת לעצמי. בכל נקודת קושי (והיו לא-מעט) הזכרתי לעצמי למה הגעתי לפה ומה המטרה, וזה הקל עלי מאוד. בסוף מרץ אני מסיימת כאן ואמשיך לקולומביה, לתחילת הטיול שלי. יש לי תחושת סיפוק אדיר וגאווה גדולה, ומעבר לכך - גם ביטחון וידיעה איך לשמור על עצמי מתוך ערנות, בגרות ואינטליגנציה, ולא מתוך פחד וחוסר ידע.

דו"ח מנהל הקהילה / עובד בן זאב

והמחאות. במתחם קפלן בת"א מתאספים מדי שבת מאות אלפי מפגינים, ובמקביל בעוד הרבה נקודות כינוס ברחבי הארץ, כשאחת מהן היא אצלנו, בצומת הגומא. ההפגנות פה התחילו "על אש קטנה". בהתחלה הגיעו לצומת כ-100 מפגינים, שנופפו בשקט יחסי בדגלים ובשלטים, ומפגינים צעירים היו מראה די נדיר. אך משבוע לשבוע עלה מספר המפגינים, ובימים אלו מגיעים לגומא כ-2,000 איש, והצומת מוצף במפגינים מ-כ-ל הגילאים, שצועקים בגרון ניחר את מה שברור לכולנו: "ישראל היא לא דיקטטורה!".

"דמוקרטיה היא צורת הממשל הגרועה ביותר, פרט לכל האחרות שנוסו" (ווינסטון צ'רצ'יל).

וואו, איזה טירוף, אה?! האמת, אף פעם לא האמנתי שמה שאנחנו עוברים בשלושת החודשים האחרונים באמת יכול לקרות לנו. נולדנו לתוך דמוקרטיה, גדלנו והתחנכנו על ערכיה, ואמנם זו שיטת ממשל לא מושלמת, אבל היא בהחלט עדיפה על כל שיטה אחרת. אחת הבעיות בדמוקרטיה היא הצורך המובנה בקבלת "דין התנועה" (או במקרה של המדינה - את החלטות הממשלה והכנסת), גם כשהחלטות עצמן לא באמת מוצאות חן בעיניך. לצערי, לאורך כמעט כל השנים שאני זוכר את עצמי, מפלגות הימין הן אלו שזוכות בשלל מנדטים וברוב בכנסת, והן אלו שמרכיבות את הממשלה, ככה שאני כבר יחסית מתורגל בקבלת הגזירות שמוטלות עלינו. אבל מה שקרה הפעם ממש עבר את הגבול מבחינתי. הממשלה הנוכחית היא כנראה הכי ימנית והכי קיצונית שהייתה בישראל עד כה, וכמהלך ראשון שלה - היא עלתה להתקפה נגד בית המשפט העליון. האמת, בתחילת האירוע הזה לא באמת הבנתי על מה כל הרעש. אז בלית ברירה - עשיתי שיעורי בית (אירוע נדיר כשלעצמו, כמו שיעיד כל מי שלמד איתי בכיתה אי פעם 😊). העיקרון הבסיסי ביותר של משטר דמוקרטי הוא קיומן של שלוש רשויות: הרשות המחוקקת (הכנסת), הרשות המבצעת (הממשלה) והרשות השופטת (בית המשפט). במצב אידיאלי, שלוש הרשויות נפרדות זו מזו, ככה שאין ביניהן כפיפות או חפיפה. בישראל המצב מעט שונה, מעצם כך שהממשלה מוקמת על בסיס הרוב בכנסת, כך שלמעשה אין באמת הפרדה בין הרשות המחוקקת לרשות המבצעת. לגבי הרשות השופטת (בית המשפט) המצב שונה, מעצם היותה נפרדת מהכנסת ומהממשלה. קיומו העצמאי של בית המשפט הוא זה שמאפשר איזונים ובלמים (גם אם לא מושלמים), ששומרים על מסגרת דמוקרטית. במסגרת ניסיון ההפיכה המשטרית ("הרפורמה המשפטית" כפי שמוגדר על ידי שר המשפטים יריב לוין, וראש ועדת חוקה, חוק ומשפט שמחה רוטמן), נעשה ניסיון לצמצם משמעותית את היכולת של בית המשפט לאיזונים ובלמים, ובמידה מסוימת אף להכפיף אותו לכנסת ובעצם לבטל את עקרון הפרדת הרשויות. ומבחינתי - פה נחצה הגבול. כי יש הבדל גדול בין לא לשמוח שיש ממשלת ימין, לבין להסכים למהלך שמנסה לבטל את צורת המשטר הדמוקרטית. פחות או יותר כשנפל אצלי האסימון - התחילו ההפגנות

מעשה של חסימת הצומת, שהיה על גבול הטאבו בהתחלה, הפך לעניין שבשגרה, והמשותף למפגינים היא האמירה הברורה והחזקה, שאזרחי ישראל לא יאפשרו למדינה להתדרדר לדיקטטורה ואף יהיו מוכנים לעשות

ה-כ-ל כדי למנוע זאת. משבוע לשבוע גם מספר המפגינים משמיר עולה בצורה דרמטית, ובתוכם גם אנשים שאינם מ"מצביעי השמאל", כי לכולנו ברור שהמחאה הזו היא של כולנו, ולא עניין של ימין או שמאל. למרות כל זאת, השיא היה בהצהרת ראש הממשלה על פיטורי שר הביטחון, יואב גלנט, משום שהעז לקום ולהגיד שהמצב במדינה (בדגש על המצב הבטחוני) מתדרדר למקומות שהוא אינו יכול לתת להם יותר יד. חצי שעה אחרי ההצהרה הגיעו באופן ספונטני לגמרי מאות אלפי מפגינים לנתיבי איילון, וכמעט 1,000 מפגינים צבאו בצומת הגומא, בהפגנה שהתחילה בשעה 22:00 ונמשכה עד 2:00 לפנות בוקר. אני מצדיע לכל אלו שלוקחים חלק בהפגנות ובמאבק לשימור הדמוקרטיה. לפעמים זה לא הכי נוח ולא הכי קל, אבל זה מהלך הכרחי, ואנחנו נמשיך בו כל עוד יהיה בכך צורך!

בזמן כתיבת שורות אלו הצהיר ראש הממשלה על השהיית מהלכי החקיקה שמובילה הממשלה, ועל פתיחה בהידברות בתיווך נשיא המדינה (במקביל הוצהר כי יוקם "משמר לאומי" שיהיה כפוף לשר לביטחון פנים, איתמר בן גביר. אישית, המהלך הזה יוצר בי אסוציאציה לארגון האס-אה הנאצי, אבל אולי זה רק אני...). כולי תקווה שהמהלך הזה יצלח, ושלבסוף יוחלט על מתווה פשרה שיהיה מקובל על כל הצדדים. התחושה היום היא שיש קרע עמוק בישראל, ושהמדינה קרובה מאי פעם למלחמת אזרחים. אמנם תמיד היו לנו חילוקי דעות, אבל כולנו אחים (גם אם חורגים, ולפעמים גם טיפה מופרעים), וכאלו היינו תמיד. ביבי, הפילוג העמוק בעם הוא כנראה "ההישג" שייזכר לך יותר מהכל, ועל זה לא נסלח לך לעולם.

"הבטחות צריך לקיים" (רפאלה ורדי)

בשבת, 30.7.2022, החלטנו פה אחד על עסקת מכירת האופטיקה. באותו מעמד התחייבנו לחזור בהמשך אל הציבור ולהביא הצעות להחלטה בשלושה נושאים שנושקים לאירוע - אופן החלוקה לחברים של סכום הכסף שיגיע מתוך הסכום שיתקבל בקיבוץ; תמיכה אפשרית בחברי קיבוץ שעובדים בשמיר אופטיקה ועלולים להיות מפוטרים בעקבות המכירה, ולבסוף - תוכנית לאופן שבו ננהל מהיום והלאה את היתרות הכספיות של שמיר, לאור הסכום שהועבר לקיבוץ בעסקת המכירה. מיד בתום האירוע התחלנו לעבוד בצוותים ייעודיים על הנושאים האלו, כדי לגבש המלצות. היום, מעט יותר מחצי שנה אחרי המכירה, סיימנו את העבודה על שלושת הנושאים, ועמדנו בהתחייבויות הללו. ההחלטה הראשונה (וזו שתחושת הדחיפות לגביה הייתה הגדולה מכולן) עסקה באופן חלוקת הכסף לחברים. היא התקבלה כבר באמצע ספטמבר,

וזכתה בתמיכה ברוב גדול מאוד. חודש מאוחר יותר כבר חולקו רוב הכספים. ההצעה לתמיכה אפשרית בחברי קיבוץ שעלולים להיות מפוטרים מחברת שמיר אופטיקה (וכולנו תקווה שאף אחד לא באמת יזדקק לכך) הבשילה להחלטה במהלך הרבעון האחרון, וגם היא זכתה בתמיכה גדולה במזכירות הרחבה. הנושא האחרון שהיה על שולחננו הוא ניהול היתרות הכספיות של שמיר מעתה והלאה. צוות אד-הוק עמל על הצעה בנושא, וההנהלה הכלכלית דנה בה במשך 3-4 ישיבות. בתחילת פברואר הגיעה ההצעה לדין במזכירות הרחבה, וזכתה ברוח גבית של כלל חברי המזכירות. זה המקום לפרגן לשי שפיגלר, יו"ר ההנהלה הכלכלית, ולצוות שעמל על ההצעה, ששמה במרכז את הצורך לניהול הכספים באופן מקצועי ככל האפשר, יחד עם שמירת ההובלה והמעורבות של הקיבוץ בכל הקשור בכך. עכשיו, מה שנשאר זה להתחיל לפעול בכיוון הזה, בתקווה שהניהול המקצועי יניב לכולנו פירות טעימים.

"עוד חוזר הניגון" (נתן אלטרמן)

בטור הקודם כתבתי על כך שהצוות בעניין קליטת בני התושבים גיבש מתווה, ושהנושא יובא לדין בסוף ינואר 2023. בימים שלאחר מכן בחרו התושבים בשכונת הבזלת נציגים חדשים מטעמם, להמשך עבודה על הנושא החשוב הזה. משום כך לא הבאנו את ההצעה לדין, כפי שהובטח, ובימים אלו אנחנו מתחילים בסדרת פגישות נוספת עם נציגי התושבים, כדי לנסות ולחשוב על כיוונים נוספים ועל אפשרויות למתווים נוספים. חשוב לי לציין שלמרות דעות הרווחות אצל חלק מהתושבים, יש לנושא הזה חשיבות אסטרטגית לשמיר, והצוות מחויב שלא להרפות מהנושא עד שנגיע להחלטות.

אחד מי יודע? אחד, אני יודע!

בעוד כשבוע נחגוג את חג הפסח. חלקנו יעשה זאת בביתו הפרטי בשמיר, בחיק המשפחה, חלקנו ייסע לקרובים במקומות אחרים (ויאכל מרור בפקקים בכבישים), וחלק הארי ישב בצוותא בחדר האוכל ויחגוג ביחד (השמועות על החג המאוד-מוצלח בשנה שעברה עשו להן כנפיים, ואנחנו צפויים לחדר אוכל הומה ושמח). אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולאחל לכולם חג שמח באשר תהיו. קחו חופש, נצלו את הזמן לבילוי עם המשפחה (הגרעינית והמורחבת), ותזכרו שזו המהות האמיתית של החג.

שיהיה לכולנו אביב נעים ופורח (אבל אם אפשר - בלי אלרגיות, קיבינימט).

עובד

נעים להכיר - שחר ואורי אמוזג / נעמה אבני-בייפוס

שימי העבודה בחברה יהיו ארוכים ומרוכזים, כך שבימי העבודה מהבית יתאפשר לו יותר זמן פנוי להשקיע באלון ובמשפחה בכלל. שחר נוסעת אחת לשבועיים או יותר לבצרה, ובדרך כלל עובדת בבית, כולל פגישות זום שהחלו להיות הנורמה מאז הקורונה.

שחר ואורי גרים ליד דודה יעל וכן הדוד גיא וג'ני, בבית שתי הקומות שמול שכונת הסלע. אלון הקטן נכנס לקבוצת "זית" שהיא קבוצה גדולה, והם מספרים שהוא והם מאושרים שם מאד.

הסביבה החברתית שלהם עכשיו, אחרי שחזרו לשמיר, מורכבת מצעירים כמותם - עם ילדים קטנים. הרבה מההתקשרויות החברתיות כעת הן סביב הפעילות עם אלון, ויש כמובן גם קשר עם חברים ללא ילדים, אבל הוא סובב סביב דברים אחרים. החיים בקיבוץ אחרים מהחיים במושב - פה פשוט יוצאים מהבית והכל מסביב. אין חשש ממכוניות ומהמולת הרחוב. הם מעידים שאלון פשוט מאושר ומחייך כל העת.

ישנה כמובן גם המשפחה המורחבת - סבתא וסבא, דודים ובני דודים לרוב, שמספקים מפגשים וחוויות. אורי ושחר אומרים שלדעתם יש תזוזה של צעירים אל השתלבות ופעילות בתחום החברתי והתרבותי בשמיר. אני מאד מקווה שהם צודקים ושבזמן הקרוב נראה את כל המשפחות הצעירות והמבטיחות שהגיעו הנה לאחרונה משתלבות ומשדרגות את חיי הקהילה כולה. לשחר, לאורי ולאילוני הקטן - המשך קליטה מהנה וזורמת.

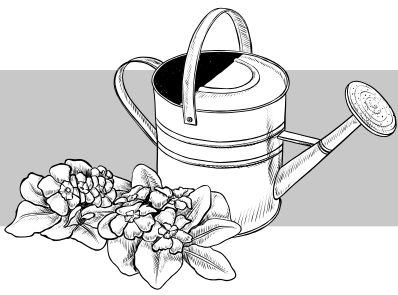
שחר ואורי הם אחד מהזוגות הצעירים שחזרו לאחרונה לשמיר, ונפגשתי אתם כדי להכיר ולשמוע. אורי הוא בנם של אסתי ומוטי אמוזג, יליד 1990, כלומר בן 33. את שחר הכיר דרך אחותה, שהכירה אותו והכירה ביניהם.

אורי למד הנדסאות תעשייה וניהול בתל-חי, ושחר למדה אף היא שם, אדריכלות ועיצוב פנים. הם נפגשו, ראו כי טוב ועברו לגור ביחד בשמיר. אחר שנתיים החליטו לעבור למרכז כדי לבנות לעצמם קריירות וחיים מקצועיים לעתיד, בידיעה שיום אחד ירצו לחזור ולגור בשמיר. עם סיום הלימודים הם עברו למושב אודים שלייד נתניה, ושחר מצאה עבודה במשרד אדריכלות במושב בצרה, בתכנון אדריכלי וניהול פרויקטים. אחרי כשנתיים היא נכנסה להריון עם בנם אלון, שהוא עתה בן שנה וארבעה חודשים.

אורי התחיל לעבוד בחברת "סולראג' טכנולוגיות", שהיא חברת היי-טק ישראלית העוסקת בפיתוח וייצור של מערכות למיצוי ההספק של מתקני אנרגיה סולארית פוטו-וולטאים. בימי הקורונה עברו שניהם לעבוד מהבית, מה שמאפשר להם גם עכשיו לגור בשמיר בעודם ממשיכים לעבוד מרחוק. אורי נוסע פעמיים בשבוע לחברה בהרצליה, ובשאר הזמן עובד מהבית; הוא משתדל

צילום: אוסף פרטי

הגינה שלי / והפעם: אוסי גרטי

להעביר מעציץ קטן לגדול, או לאדמה. אוהבת מאד את הפריחה. לכל צמח יש פריחה ייחודית, גם כשהם מאותה משפחה ואפילו מאותו צבע. תמיד יש משהו ייחודי ושונה. החלק האהוב: לקחת בכל פעם פינה אחרת ולטפל בה. ליצור יצירות בשטח, לשמור על הדינמיות שלו. החלק האהוב פחות: כשכלבים מחרבנים בגינה. אני גם לא אוהבת לעשב, אבל זה חלק מכל העניין.

מה עושים הילדים? ירדן, הבכורה חזרה לאחרונה לגור בקיבוץ. היא עצמאית בתחום הדיגיטל והאינטרנט

ועובדת עם כל מיני לקוחות. אחד מהם הוא "מקומי", שם היא מנהלת התמיכה ושירות הלקוחות. מייקל והילי אשתו גם הם בשמיר, עם שני כלבים ושלושה חתולים. מייקל עובד בענף הבקר, והילי עומדת לסיים תואר ראשון במדעי ההתנהגות. במקביל היא עובדת במשרה חלקית באופטיקה. איב, הצעירה, השתחררה מצה"ל ועובדת בחינוך. "הילדים אתי, תומכים בי ומבינים אותי".

מסר לסיום: אני בגינה כמעט כל יום ועושה הכל כמו יד. היא הפסיכולוג שלי. כשרע לי אני בגינה, כשטוב לי אני בגינה, כשאני פורחת אני בגינה. אני משקיעה בה והיא מחזירה לי כפליים.

ביתה של אוסי הוא בשורה העליונה ביותר של שכונת ההר ג', והיא גרה בו כשלושים שנה. השטח הפתוח-יחסית שבינו לבין כביש המערכת מאפשר לה לטפח גינה ענקית, שמורכבת למעשה מכמה גינות שמקיפות את הבית מכל צדדיו וגולשות אל מעבר למדרכה, לכיוון הכביש. משולבת בהן בריכת נוי עם דגי זהב ודגי קוי, ועם צמחי מים רבים.

אוסי: תמיד אהבתי גינות וגננות. כשהייתי ילדה - אבא שלי, דן גרטי ז"ל, שהיה פסל ואומן, בנה לי חממה קטנה שבה גידלתי צמחי בית. מאז, תמיד ידעתי שתהיה לה גינה בבית. הגינה שלי מוקדשת היום במידה רבה לזכרו של אבא, בעיקר בבריכת הנוי שמשחזרת את הבריכה שהוא בנה בשנות השישים ליד חדר האוכל, ושלידה עמדו פסלים שלו. את הבריכה שלי התחיל לבנות ניק, בעלי לשעבר, ובמשך השנים הגדלתי, חידשתי ושיניתי אותה, והוספתי את גשר העץ. בגינה כולה משולבות עבודות אומנות של אבא. הצמחים בחלקם התפתחו משתילים קטנים שקניתי, ובדרך כלל אני מוסיפה עליהם באביב. את רוב העבודה אני עושה לבד, ופעמיים בשנה ג'ולאן מסייע בגיזום וניקוי כללי. הגינה היא המקום הקסום שלי, חלק מהבית, מקום שטוב לי בו ושמבטא אותי. אני יושבת בה ושואפת רוגע ושלווה.

השקיה ידנית או אוטומטית? חלק אוטומטית, וחלק גדול ידנית. יש צמחים שחייבים השקיה אישית מותאמת. אני גם לא מרססת.

החלק האהוב בטיפול הגינה: לראות את הצמחים גדלים.

צילום: יעל קמחי אוראל

מדור הטבע של עיריית / עיריית שני

זה הוא עץ חורש נשיר המגיע לגובה של עשרה מטר. יש לו גזע אחד עבה, ולפעמים כמה גזעים. הפריחה מתרחשת באביב, לפני הבלבוב, ואז העץ נראה כאילו הוא עולה כולו באש סגולה. הגוון הוורוד-ארגמני של פרחיו, ומספרם המרשים על העץ, מסבירים את השם שניתן לו - כליל היופי של החורש. בערבית כלילי הוא ורוד. הפרחים צומחים באשכולות היוצאים ישר מהענפים וגם מהגזע. צורת הפרח מזכירה את הפרחים הפרפרניים, והיא אופיינית לכל משפחת הקסאלפיניים, כמו חרוב, קסיה, בוהיניה ועוד.

הפרחים מכילים כמות רבה של צוף ומושכים אליהם דבורים וציפורים, בעיקר צופיות. טעמם של עלי הכותרת מתוק, והערבים והדרוזים בגליל נוהגים לאכול אותם ולתבל בהם את מזונם. הפרחים והעלים משמשים ברפואה העממית כתרופה לבעיות רבות ושונות.

הפרי הוא תרמיל ירוק, שעם הבשלתו משתנה צבעו לחום. העץ גדל בחורש ומעדיף מקומות לחים ומוצלים. אצלנו גדל כליל החורש בר בוואדי רחום, מתחת לבית הקברות. הוא נפוץ מאוד גם בגנים. אם תסתכלו סביבכם תראו שהוא נמצא כמעט בכל מקום בגן הנוי שלנו.

כליל החורש לבן - *Cercis siliquastrum Alba*

זה הוא אחד ממיני כליל החורש, ואצלנו יש עץ אחד ליד הכביש שמתחת לבית עידית וארז הלוי, שם הוא משקיף על העמק.

בין ביתם של גיורא ורוית לבין הכביש פורח עכשיו עץ מרהיב ביופיו, כולו "בוור" בסגול.

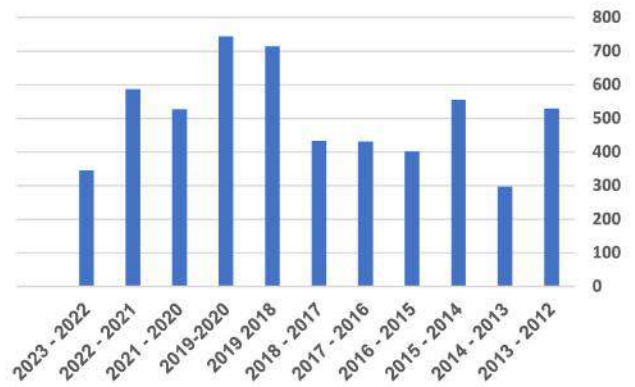
טבבויה איפה - *tabebuia impetiginosa*

ממשפחת הביגונוניים

זה הוא עץ נשיר שמוצאו מאמריקה המרכזית, שם הוא מגיע לגובה של 30 מטר ולקוטר של 80 ס"מ. קליפת הגזע חלקה וצבעה חום. בחודש מרץ מתכסה כל העץ בפריחה שופעת וכוללת לפני הבלבוב. הפרחים דמויי משפך וערוכים באשכולות. צבעם ורוד כהה, ובלוע המשפך יש כתם בצבע צהוב. הפריחה נמשכת כשישה שבועות, ואחריה מתפתח פרי מוארך וסרגלי באורך של כ-30 ס"מ. הזרעים מרובים, קטנים ודקים, ומוקפים במלל קרומי. אחרי הפריחה מתכסה העץ בעלווה. הוא נפוץ מאוד, וניטע בגינות ושדרות גם באזורים אחרים בעולם. בין השאר הוא משמש כמזון לדבורים וכמקור לתרופות המופקות מקליפת הגזע. עץ נוסף כזה נמצא על הדשא שבין מנגו לזית, והוא פורח מעט מאוד בצמרת.

מאז העלון האחרון "הרווחנו" כמה מערכות של גשם ששיפרו מאוד את מצבנו. אמנם זו לא תהיה שנה ברוכת גשמים, אבל גם לא ממש שנת בצורת:

כמויות הגשם ב-10 השנים האחרונות

בינתיים התפתחה צמחיית הבר מאוד. החרדלים ממלאים את השדות בצהוב, והפרגים והנוריות מוסיפים את הגוון האדום. הגשמים האחרונים נתנו תנופה לצמיחה. שני מיני עצים משכו את תשומת ליבי לאחרונה, שניהם בגווני סגול-ורוד, למרות שהם עצי נוי ולא נמצאים בשטחי בר.

כליל החורש - *Cercis siliquastrum*, ממשפחת הקסאלפיניים (חלק ממשפחת הקטניות)

הלוף הוא גיאופיט (צמח בצל, פקעת או שרשים מעובים) שעליו גדולים ודמויי חץ ותפרחתו מרשימה. צבע התפרחת ארגמן כהה, כמעט שחור, ומרקמה קטיפתית. פקעת הלוף פחוסה כדיסקוס, והיא חד-שנתית, כלומר מתחלפת כל שנה: עם צמיחת העלים והתפרחת היא מתרוקנת, ופקעת חדשה נוצרת במקומה ומתמלאת. בחורף עולים מהפקעת עלים בודדים גדולים, שאורכם 25 ס"מ.

באביב (מרס-אפריל) עולה מבין העלים תפרחת בודדת, המשמשת כמלכודת זמנית לחרקים. אורכה 30 ס"מ, וחלקיה העיקריים נקראים שִׁזְרָה וּמְתָחֵל. השזרה היא מעין מקל זקוף שבמרכז התפרחת, והמתחל הוא עלה מוארך, גדול ועבה, בצבע כהה. תחתיתו דומה לכד סגור העוטף את תחתית השזרה, וחלקו העליון פרוש כלשון או כמפרש לצד השזרה. צידו החיצוני של המתחל הוא ירוק, וחלקו הפנימי קטיפתי למראה ולמגע, וצבעיו כהים. החלק העליון של השזרה, המזדקר מתוך הכד, גם הוא קטיפתי וצבעו כהה, והוא נקרא אֶלָה. החלק התחתון שלה, הכלוא בתוך כד המתחל, נושא פרחים חסרי כותרת - למטה נקביים ולמעלה זכריים. החרק שנלכד במתחל מעביר אבקה אל הפרחים הנקביים, ובאותו זמן מתלכלך באבקת הפרחים הזכריים. הוא אינו יכול לצאת בגלל זיפים מיוחדים החוסמים את דרכו, אך לאחר ההפריה הם מתכופפים והוא משתחרר. כל התהליך נמשך יממה. פירות הלוף כתומים וצמודים לעמוד המרכזי. הלוף הוא צמח רעיל, אך אפשר לאכול אותו אחרי הריסת הרעל בקלייה או בבישול ממושך. הרעל חריף, גורם להקאות ונמצא הן בפקעת והן בעלים. בקיצור - אל תנסו לאכול!

טבבויה איפה - *tabebuia impetiginosa*

אני רוצה לכתוב גם על צמח הלוף, שפריחתו מרשימה מאוד. צילמתי אותו ליד הספרייה. לוף ארצישראלי - *Arum palaestinum*, ממשפחת הלופיים

מיומנה של רכזת הגיל השלישי / איריס פיאנקו-סרף

צילום: איריס פיאנקו-סרף

את "דרך החומוס" המקומית וחזרנו הביתה לשנ"צ, עייפים אך מרוצים.

ההיענות וההנאה הבהירו לי שחייבים להמשיך!! הזמנתי חברים.ות להצטרף ל"צוות הטיולים", והתגבש צוות של נשים. הגדרתי את היעד לטיול אחד בכל חודש, באזור שלנו. לפגוש אמנים, מקומות, עסקים מקומיים. נסיעה ברכבים קטנים כדי לחסוך את הוצאות האוטובוס הגבוהות ולהנות מיותר טיולים במהלך השנה. הצוות מאוד זרם עם הרעיון, ודי מיד הצלחנו לגבש תוכנית מתאר לכ-10 יעדים.

בצוות הטיולים של הגיל השלישי חברות (לפי הגיל) אסנת פיאנקו, ערגה בן יעקב, רונית בר אלון ואנוכי, מכורח התפקיד.

מה מיוחד בטיולים שלנו:

ראשית המסלולים נבחרים ומתוכננים בקפידה. בכל פעם יעד שבו מבקרים ב-2-3 מקומות, בדרך כלל זה כולל אמנות, עסק מקומי וארוחת צהרים. להכיר אנשים ומקומות יפים שיש ממש פה, מתחת לאף. הנסיעה ברכבי הקיבוץ היא אופרציה ורק בזכות שיתוף הפעולה המעולה עם אופיר הדר, סדרן הרכב, זה מתאפשר, אך גם בזכות חברים שנוהגים.

פעם בחודש אנחנו מנטרלים 3-4 רכבים מהסידור ויוצאים לכבוש את הגליל!

כשנכנסתי לתפקיד נפגשתי עם אחת החברות ששפכה בפניי את שעל ליבה.

אין לה רישיון והיא ממש ממש רוצה להגיע לכל מיני מקומות באזור. נדלקתי.

"בטח שניסע", ענית לה בהתלהבות. "נארגן כמה חברות ונעשה פה ושם גיחה למקומות נחמדים באזור". לא חלמתי של היענות של מעל 20 איש בכל טיול. ה"גיחה" הראשונה הייתה לרג'ר. חלום.

נורא התרגשתי. הזמנתי אוטובוס, סגרתי עם נהג, מדריך, מסעדה. הפקה רצינית.

סגרתי תאריך, פתחתי הרשמה. נרשמו. ביטלו. נרשמו אחרים. הרשימה התרחבה והתכווצה בלי סוף.

אבל בסוף זה קרה!!!

התחלנו את היום בארוחת בוקר עצמאית בחדר האוכל, לאחר מכן נסענו לקיבוץ מעין ברוך. התארחנו אצל זוג מקסים, גבי ויעקב פסי. בחורה ניוזילנדית שהגיעה לארץ בשנות ה-80, ולימים, כשהייתה בחופשת הלידה, התחילה ליצור מיניאטורות. וואו וואו, איזה עבודות!!!

הסתבר שבעבר הייתה מזכירה בשלא"ג! והנה לה הזדמנות לארח בביתה חברי שמיר שעבדה איתם.

לאחר הביקור המרשים במעין ברוך פנינו לרג'ר, עשינו

איפה כבר ביקרנו:

- שדה אליעזר - בסככה של הורביץ, נגר ופסל-אמן, ואצל נבו, האיש בעל המראה התנכ"י, זה שמוכר לנו שמן זית, טחינה, זיתים ועוד... קינחנו בארוחת צהרים ושופינג במתחם יסוד המעלה וחזרנו הביתה לשנ"צ. הטיול הוכתר כהצלחה!
- "עמיר שלא הכרתי" - סיור מודרך בשדרת העסקים בקיבוץ עמיר. ביקור אצל אתי נוסבאום ודן רודולף בגלריה "סימן שאלה", אוכל רחוב אצל "העגלון", התפנקנו בטעימת גלידות סוּוּ המקומית, זמן לשופינג והביתה לשנ"צ. הטיול הוכתר כהפתעה והצלחה.
- רמות נפתלי - פתחנו את היום בחידה: מהו ג'בל הראווי, איפה הוא נמצא, ומה הקשר שלו לשמיר? הגענו למוזיאון הרעות. באופן ספונטני התכנסנו לשירת "דודו" בהובלת הזמרות שלנו. אנחנו די טובים בשירה יפה וספונטנית. סיימנו במוזיאון ויצאנו ל"חניון האלה", פתחנו פיקניק עם כיבוד שכל אחד הביא וקפה/תה שאסנת (פיאנקו) הכינה לנו בערכת הקפה המדופלמת שלה. היה נהדר. מזג האוויר היה נפלא, האוויר והאווירה צלולים. הצטלמנו ועשינו קצת תרבות:
ערגה קראה סיפור מתוך "סיפורי שמיר", מאת עירית שני, והוא לא רק היה נחמד, אלא פתח לנו חשק לדבר ולספר על מה שהיה ואיך היה, ועל הנפשות הפועלות ב"קיבוץ של פעם", מלא נוסטלגיה מתוקה התפזרה סביבנו, ובכל זאת ארזנו את עצמנו לרכבים של אופיר ונסענו למושב רמות נפתלי.

ביקרנו באנדרטה לזכרו של הלוחם איתן בלחסן ז"ל, היה עצוב ומרגש, אבל גם ממלא את הלב בתחושת אחדות וגאווה.
שם פגשנו את רמי ובטינה נעמן ויצאנו לסיור מרתק: "אדריכלות גלילית ואמנות" בביתו המרשים של הזוג החביב. ירדנו 15 מדרגות אל יקב המשפחה, "יקב נעמן". טעמנו, שמענו סיפורים, צחקנו ורכשנו בקבוקי יין. היה נהדר.
יצאנו לצומת כח, התפנקנו בארוחת צהרים עצמאית וזזנו הביתה לשנ"צ מאוחר. היה מצוין!
תכף ייפגש הצוות, יסיק מסקנות ויתחיל לתפור את הטיול הבא...

איזה כלים אני צריכה בארגז הכלים שלי:

- יצירתיות
- תכנון/ ספונטניות לסיורוגין
- יכולת הקשבה והכלה
- לנשום עמוק
- להמשיך בעשייה ולשתף כמה שיותר אנשים מאחורי הקלעים של כל פעילות ופעילות.

מקווה שעשיתי לכם חשק להצטרף לטיולים הבאים שלנו. כל מי שהגיעה לפנסיה או בדרך לשם, מוזמנים להצטרף!!

ובינתיים האביב כבר כאן, ותחת הכותרת "אביב של חיבורים בגיל השלישי" יהיה מגוון של פעילויות! אני מזמינה את המעוניינים.ות להצטרף לצוות המוביל!!

החידון של גדעון / גדעון ורדי

והפעם - מי מאחורי ההגדרה? (בהשראת אדם חלפי)

- א. צ'נדלר שר משירי אברהם
- ב. שמח במזנון הפתוח
- ג. ילדו של ז'בוטינסקי מתפרנס
- ד. התלמיד המחונן מגייס אנשים
- ה. הודיעו בקשר שזהבי נפל בקרב
- ו. היא זכתה באירוויזיון עם הפולני של הפועל
- ז. השותף של אביעד שואל איך אני מרגיש
- ח. יובל בנאי אומר שניפגש אצלה עם חוד הסכיין
- ט. דור שר עם אודי במהלך הנסיעה מבאר שבע
- י. היא הפרח של המלך

5. תרומות 2023 - מוזמן וולטר מוצניק

א. וולטר הציג את ההמלצה לתרומות כספים לשנת 2023, ופירט על כל אחת מהפניות לתרומה. הפניות ברוכן מוגשות על ידי חברי ותושבי שמיר, או בעבור עמותות שבהן מועסקים או מתנדבים אנשים משמיר. ב. הנהלת הקהילה דנה בבקשות לתרומות, ולבסוף החליטה על הרשימה המפורטת להלן.

טבלת התרומות:

הסכום	איש קשר	הגוף המקבל
25,000	אורי ועמית	אורי בייפוס ועמית פיצר, התנדבות חינוכית
9,000		ארגון איחוד והצלה
10,000		אירוח מועצה, תנועה, חיילים, ש"ש ועוד, בחדר אוכל
15,000	מור אלבג	עמותת אתגרים
20,000	אוטיליה מילר	בית "יחד בגליל"
20,000	רמי בן זאב	בית ספר שחפים
5,000	אתי נוסבאום	גלריה סימן שאלה
20,000	ליאורה אלוני	הוספיס גליל עליון
10,000	אופיר חמל	עמותת ותיקי הגליל
15,000	אריאל המרשלג	יחידת חילוץ גולן
20,000	וולטר מוצניק	עמותת כוכב הצפון
15,000	ניצן רותם	מלגה לספורטאים מצטיינים משמיר - כדור מים
10,000	שי שפיגלר ווולטר מוצניק	מרכז חדשנות מרגלית סטארט אפ
15,000	הלל אפרת	מרכז משאבים
20,000	רוני הס	מרכז סיוע נפגעות תקיפה מינית
25,000		עמותת נירים
12,000	יוהאן מזרחי, קיבוץ עמיר	עמותת סח"י
6,000		עמותת פרקינסון "חרמונים" בקרית שמונה
10,000	מירית מירון	עמותת אבני דרך
282,000		סה"כ
300,000		תקציב
18,000		יתרה

י"ר: עובד בן זאב

משתתפים: אסנת גמרסני, אריק סגל, הלל אפרת, זהר אלבג, טלי אהרון, מירב גרץ-רונו, מירית מירון, נעם בן.

סדר היום

1. עדכונים

2. דיון על פתיחת שכונה חדשה (כרם ד')

3. נושא אישי

4. קביעת מורשי גישה לקבלת מידע מרשות המים

5. תרומות 2023

סיכום הישיבה והחלטות

1. עדכונים

א. עובד עדכן את חברי ההנהלה כי בכל הקשור לחתימה על היתרי בנייה ועבודה מול הוועדה המקומית לבנייה, מעתה נטע שפיגלר יחליף את יוסי מיכאלי.

ב. עוד עדכן עובד כי בהמשך לשיחה שהייתה בהנהלת הקהילה בשנה שעברה בנוגע לאפשרות העברת הבעלות על ביה"ס עינות ירדן למועצה האזורית, הוחלט בקיבוץ עמיר שלא להיעתר לבקשה, ולהעביר מדי שנה כספים לבית הספר לטובת חיזוק תשתיות.

2. דיון על פתיחת שכונה חדשה (כרם ד')

- מוזמן נטע שפיגלר

א. נטע ועובד מסרו כי למרות שרק לפני שנה נפתחה ההרשמה לבניה בשכונת כרם ג', יש היום ביקוש גבוה לבניית בתים נוספים בשכונת הכרם מצד המשפחות הצעירות. נטע ועובד ביקשו מהנהלת הקהילה לתמוך בהצעה לפתיחת שכונת חדשה, שתובא בפני המזכירות הרחבה.

ב. בהנהלה נערך דיון, ולאחריו הוחלט לאשר את הבקשה. הנהלת הקהילה הנחתה את נטע ועובד להציג את הבקשה בפני המזכירות הרחבה, לצורך אישורה.

3. נושא אישי

4. קביעת מורשי גישה לקבלת מידע מרשות המים

א. עובד עדכן כי במסגרת העבודה של זמיר כרמי ונעם סגל באגודת המים, הם נזקקים מפעם לפעם לקבל מידע מרשות המים בקשר למשתמשי המערכת, ולצורך כך צריכים את אישור הנהלת הקהילה להגדירים כמורשי גישה למידע.

ב. הוחלט: אושרו מינויים של זמיר כרמי ונעם סגל כמורשי גישה למידע שיקבל קיבוץ שמיר מרשות המים, וחתימתם על מסמכי אימות ושינוי פרטים.

שלום לכל אנשי שמיר,

בשבועות האחרונים מופנה חלק גדול מתשומת הלב שלנו למתרחש במדינה, ואין ספק שלהחלטות שיתקבלו ולביצוען על ידי הממשלה תהיה השפעה על התנהלות הכלכלית, כמו על זו של כל המדינה. תחת אי הוודאות הזו אנחנו ממשיכים לנהל את כלכלת שמיר באחריות ובאופטימיות.

יישום החלטות הנובעות מעסקת מכירת האופטיקה. ההנהלה הכלכלית עוסקת לאחרונה ביישום החלטות הקיבוץ בנושא. כזכור, המזכירות הרחבה החליטה על הקמת ועדת השקעות מקצועית של שמיר, שתדון בהשקעות אפשריות של כספי הקיבוץ ותפקח על ביצוען. בראש הוועדה עומד יו"ר ההנהלה הכלכלית, ויישבו בה חברים משמיר, בעלי ידע והבנה כלכלית, לצד אנשי מקצוע מבחוץ בעלי מומחיות מתחום שוק ההון. כקיבוץ הנשען לאורך שנים על תעשייה, יש לנו הרבה חברים שהתמחו בפיתוח, הקמה וניהול של עסקים יצרניים, אבל פחות חברים שצברו ניסיון ממשי בתחום השקעות הון. מכאן תרומתם של החברים החיצוניים בוועדה, שיהיו אנשי מקצוע מהטובים בתחומם ויסייעו לנו בהתנהלות ובהשגת המטרות שהצבנו לעצמנו. צוות האיתור של ההנהלה הכלכלית פגש כמה וכמה מועמדים כאלה, ובדק את התאמתם לצרכינו. אני מניח שעד לסוף אפריל נשלים את בחירת המועמדים המתאימים ביותר, והוועדה תתחיל לפעול.

אגב - לשאלה איך אנחנו פועלים לאור מהלכי הממשלה והאיום הכלכלי הנגזר מהם, אני יכול לומר שאנו ערים להתפתחויות (גם בעולם) ועוקבים אחריהן, כדי לצמצם את החשיפה לתנודות בשערי המטבע, לעליית הריבית ולאינפלציה. גם כאן יש הזדמנויות שנכון לדעת לנצל.

במסגרת הקמת ועדת השקעות הוחלט על יצירת תפקיד חדש בשמיר - מנהל השקעות, שיהיה אחראי על איתור הזדמנויות השקעה והצגתן לוועדה, על ניתוח סיכונים, על מעקב אחר ביצועי ההשקעות ועל הקמת מערכת דיווח. מנהל השקעות אינו חבר בוועדה, והגדרות תפקידו מונעות ניגוד עניינים או מעורבות אישית. **ההנהלה הכלכלית בחרה לתפקיד את איתי אלוני**, שצבר בעבר ניסיון בתחום שוק ההון, ושהוא חבר דומיננטי ומשמעותי בוועדת השקעות של שמיר לאורך השנים. בשמי ובשם ההנהלה הכלכלית אני מאחל לאיתי הצלחה רבה בתפקיד החשוב. זו הזדמנות לציין שההנהלה רואה חשיבות רבה בכך שמנהל השקעות יהיה חבר שמיר, ותשאף לשלב חברים צעירים בעלי פוטנציאל ועניין בפעילות זאת. אנו רואים חשיבות אמיתית בגידול והכשרה של דור מקצועי

בתחום זה בקיבוץ, כדי לשמור על מעורבות ואיזון טוב בתוך הוועדה.

בהקשר זה אני רוצה לציין שאני ער לטענות שהעלו כמה חברים, על כך שבעקבות עסקת האופטיקה וכניסת סכומי הכסף הגדולים "הפכנו מקיבוץ המתפרנס מעבודה לקיבוץ המתפרנס מכסף". אני שייך לאלה הסבורים כי חשוב שנהיה לא רק קהילה חברתית פעילה, אלא שנשמור גם על מרכיב חזק ומשמעותי של תעסוקה; אך בשנים האחרונות אנחנו רואים שהצעירים החוזרים לכאן אחרי לימודים מחפשים תעסוקה גמישה של התמקצעות אישית, ופחות מתחברים לרעיון של קריירה ארוכה בתאגיד יצרני. למרות הגידול במפעלים והגידול המקביל במספר חברי שמיר - מספר החברים העובדים בתעשייה יורד בעקביות. כדי לאפשר קליטה יציבה ובונה של צעירים אלה בשמיר, צריך להכיר ברצונות שלהם ולחבר אותם למרחב התעסוקתי של שמיר. אני רוצה לקוות שהם ימצאו במערכות הכלכלית והציבורית שלהם אתגר ועניין, ויתרמו להן מיכולותיהם.

אנחנו ממשיכים להשקיע באמצעי היצור שלנו, כמו ההשקעה הגדולה בפיתוח S.P.O או הגדלת האחזקה שלנו בשלא"ג. ייתכן מאד שבעתיד יהיו לנו עוד השקעות ישירות, לאו דווקא בשמיר, לפי ההזדמנויות והאפשרויות, אבל הגורם הקובע יישאר מאזן העלות-תועלת והפוטנציאל הכלכלי של כל השקעה. מגיעות אלינו גם פניות רבות לשיתופי פעולה, באזור ומחוץ לו. על בסיס הניסיון שצברנו אנחנו לא נוטים להשקיע במיזמי סטארט-אפ, בגלל הסיכון הגבוה שלהם. יש גם פניות לעסקים משותפים עם קיבוצים באזור, ואלה נבחנות על בסיס האינטרסים המשותפים והיכולת של השותפים ללמוד את צרכי המיזם, להתמיד ברמת ההשקעה בו ולהתאים את עצמם להתפתחויות.

ייצור סולרי של חשמל. אני רוצה להזכיר כאן שוב את התחום העולה הזה, שללא ספק יהיה משמעותי ביותר בעשורים הבאים. זה תחום המתפתח בארץ באיטיות יחסית, בעיקר בגלל רגולציות מחייבות ונושאים טכנולוגיים, אבל אנחנו אופטימיים ומסתכלים קדימה, אל זמן קרוב שבו נוכל לאגור חשמל שייצור בחוות הסולאריות שלנו. אגירה כזו תשנה לחלוטין את יכולתנו להיות יצרנים וספקים של חשמל, לצד הוזלה משמעותית של עלויות השימוש שלנו.

לסיום, אני מאחל לכל בית שמיר חג שמח ומהנה. במדינה הבלתי צפויה שלנו היה זה משמח מאד לראות שרבים מאתנו מגלים צבע ופעילים בהתנגדות ליוזמות הממשלה. לא איבדנו את זהותנו, וגם לא נאבד אותה!

סיכום ישיבה מספר 104 של ועדת תכנון מיום 3.1.2023

נוכחים: יוסי מיכאלי, נועם סגל, נטע, עובד, דודו טריגר, איציק, חיים שלמה, יוחאי, אסנת גמרסני.

א. חניות מקורות מחוץ למגרשים של חברים. נטע מציג: בשמיר יש חברים שגרים בצמוד לכביש, ומתאפשר להם להקים לעצמם חנייה בשטחם. יש כאלה שהקימו חניה מקורה גם מחוץ למגרש המסומן שלהם, כלומר בשטח ציבורי הצמוד לכביש. יש החלטה קודמת של ועדת תכנון האוסרת על קירוי חניות פרטיות בשטחים ציבוריים. מובן שאם החנייה היא בשטח המגרש וצמודה למבנה, אין מניעה מבחינת הועדה לקרות חניה שאינה חורגת משטח המגרש הפרטי, לפי חוקי התכנון והבניה והאישורים שהם מחייבים.

הועלה חשש שאי ההסרה של קירוי שהוקם ללא אישור הוועדה יהווה תקדים לדיירים נוספים בקיבוץ המעוניינים להכשיר חניה ליד ביתם. בנוסף, נדונו גם חניות על מדרכות או בפינות לא-מוסדרות, ושימוש בכביש ובמדרכה על ידי כלי רכב שונים, מאופנים דרך קולנועית ועד למכונית. זה נושא מורכב ובעל פוטנציאל סיכון גדול.

סיכום: נטע יפנה לחברים שקירו חניות פרטיות על שטח ציבורי, יבקש להוריד את הקירוי ויציע רעיונות לפתרונות אחרים.

ב. עמדת האשפה ליד בית משפחת בייפוס. נעמה מציגה: דיירים בשכונה מאבדים חלק מהאשפה בדרכם לעמדת הפחים הקרובה לכניסה לביתם. לעיתים שקיות נקרעות ואשפה מתפזרת. הוצע להחליף מקום בין מכולת הגזם לפחי האשפה, ולבחון בשטח אפשרות להגדלת המתחם לכיוון צפון.

סיכום: ההצעה התקבלה.

ג. פרויקט בר מצווה. רפי אלוני מציג: במורדות הצפוניים של הפילבוקס המזרחי תוקם גינת קטוסים. מצפון לה, בשטח השטוח, תוקם פינת נדנדות הפונה לנוף. הנדנדות מברזל, המושבים מעץ. ישתלו עצים לצל ויונח טוף לריצוף. הוער שהשטח נושק לאזור תלול ולכביש המערכת. בשני הצדדים יש להציב גדר. הוצעה הוספת תאורה סולרית ושביל עלייה ממגרש החניה שמאחורי בית אילן פיקמן. נטע עדין שכביש המערכת באזור זה מתוכנן לעבור שיפוץ שיביא אותו למצב דומה לזה של כביש המערכת המערבי של שמיר. יש לוודא שנושא הבטיחות ישמר ויוקפד.

סיכום: לבדוק בשטח, לתקצב ולהתקדם.

ד. חניית נכים בין חדר האוכל לפאב. נטע מציג: אין חניות נכים בקטע האמור. מוצע לבטל את חניית הקלאב

קר של המרפאה או להעבירה לדשא, ובמקומה לבצע חנייה גדולה כפולה, חניית צוות רפואי (רופא) וחניית נכים מוסדרת. חנית נכים נוספת תוקם באזור מבנה המכבסה ומשרד עורכי הדין - אקו.

סיכום: ההצעה אושרה.

סיכום ישיבה מספר 105 של ועדת תכנון מיום 8.2.2023

רשם: נועם סגל.

נוכחים: יוסי מיכאלי, נועם סגל, נטע, עובד, איציק, חיים שלמה, יוחאי, אמציה, אסנת גמרסני.

א. דירת משפחת זיו ויעל אבישי במגרש מספר 42 בשכונת הכרם ג'. זיו מציג: קומה אחת, גג שטוח. סיכום: התכנון מאושר פרט להערות שהועברו לחבר ולמתכנן.

ב. דירת משפחת אורי ונורית ארזי במגרש מספר 26 בשכונת הכרם ג'. אורי מציג: בית של שתי קומות, גג משופע חלקית. סיכום: התכנון מאושר פרט להערות שהועברו לחבר ולמתכנן.

ג. קירוי חניות בשטח ציבורי. נטע מציג: בהמשך לשיחה בפגישת הוועדה הקודמת. בדיון הועלה חשש מכך שאישור לקירוי חניה שרק חלקה בשטח ציבורי, עלול להציף דרישות נוספות לחניה שכולה בשטח ציבורי. יוזכר כי בעקרון - החניה מותרת בשטח הפרטי של הדייר, והיא קשורה רק לדייר. שלוש הצעות הועלו להצבעה:

1. לאפשר חניה במגרש או בצמוד לבית, אחרי החלפת שטחים בין פרטי וציבורי והסדרת המגרש.

2. להכין תקנון עם קריטריונים לשיוך חניה, כך שדייר יוכל לקרות חניה גם אם אינה המצאת ב-100% במגרש שלו.

3. לא לשנות את ההחלטה על איסור קירוי של חניה פרטית בשטח ציבורי.

סיכום: בהצבעה התקבלה הצעה - 3.

ד. עדכון על השקעות בתשתיות ב-2023. נטע מציג: השקעות בולטות שיש כוונה לבצען השנה הן שינוי נופי בכריכת השחייה וברחבי הקיבוץ, הקמת פינת ישיבה ליד הכלבו, החלפת תקרה בכלבו, ועוד.

רשם: נועם סגל.

שלום לכם,

כידוע, אגף הבינוי והתשתיות עוסק בכל מה שפיזי בשמיר: תכנון מבנים ושכונות; תחזוקה; בנייה חדשה ושיפוצים; מים; ביוב; חשמל רגיל וסולרי; מבני ציבור; נוי וחזות היישוב; תברואה, ועוד ועוד. האגף מנוהל באמצעות כמה גופים וענפים, כמו ועדת התכנון, הנוי, הבניין, התקשורת, החשמליה והנגרייה, ובשיתוף עם שאר אגפי הניהול של הקהילה כמו התרבות, החינוך, ההנהלה הכלכלית וענפי השירות.

אני משמש כמנהל האגף מאז 2013. לפני זה, מ-2011, החלפתי את אביבה שילוח בניהול ענף הדיירות. זה תפקיד מעניין, מתחדש ויומיומי, שבמסגרתו אני פוגש אנשים ופרויקטים, ומנסה לקדם, לשפר ולעזור. התשתיות בשמיר הן ברמה גבוהה ובמצב מעולה, אבל תמיד יש מה לשפר: תשתית החשמל תקינה אבל ישנה, ולכן עוברת החלפה הדרגתית. תאורת הרחוב שודרגה, ובמקומות שבהם אין תשתית חשמל הותקנה תאורה סולרית (אני מזמין את הקוראים להודיע לנו על מקומות חשוכים הזקוקים לתוספת תאורה). העתיד נמצא, כמובן, בחשמל סולרי שנייצר לעצמנו, ובתקשורת מקוונת מתקדמת.

בשנים האחרונות אנחנו מבצעים סבב של תחזוקת מבני ציבור, כשבתוכנית שיפוץ בכלבו ושיפוץ רחב של אולם הספורט, כולל צביעה חיצונית. פרויקט זה ממתין לתמיכה מתקציב המועצה האזורית. אנו עוסקים כל הזמן בנושאי כבישים וחניות, שבהם תמיד יש צורך חדש. על בסיס תכנון תנועה אנחנו מרחיבים כבישים ומדרכות ומוסיפים אזורי חניה. זה הזמן לפנות אליכם, הקוראים, ולהזכיר את חובת הזהירות וכיבוד האחר גם כשמדובר בחניה או בנסיעה בקיבוץ. כפי שנאמר הרבה לאחרונה - "זכרו כי אחים אנחנו".

בתכנון לעתיד הקרוב נמצאים גם שיפוץ מקיף של בית "שיבולת" ויזום והקמה של מתחם עבודה משותף - We work. מורן מוצניק ורוית ברנור מרכזות צוות שיעסוק בכך, כשהאתר המוצע הוא אחד ממבני הרכבות. המתכננת והמעצבת היא עדי להב.

כידוע, אנו מקדמים תב"א חדשה לשמיר, בהובלתו של זמיר כרמי, ותכנון של שכונות נוספות. שלב ב' של שכונת הכרם כמעט שהושלם, ותושבי שלב ג' כבר מתכננים את בתיהם, הצפויים להיבנות בשנה וחצי הקרובות. נראה שבקרוב נפתח גם הרשמה לשלב ד' של השכונה, בזכות הביקוש הגדול לבנייה חדשה בשמיר.

פרויקטים נוספים שעל הפרק:

א. סדנת הסבונים של יעל ויוני צ'רני עומדת לעבור למבנה המכוורת, שהתפנה ממכוורת קיבוץ דן שפעלה בו בשנים האחרונות.

ב. מבנה המסגרייה נפתח להצעות שימוש של יזמים, ובקרוב תתקבל החלטה בנושא.

ג. גלריה חדשה, להצגת עבודותיו של משה כגן ותערוכות אחרות, עומדת לקום באחד ממבני הגטו שמתחת לפאב. הגלריה של משה תעבור ממיקומה הנוכחי, בבית משפחת כגן לשעבר, ובמקומה עומד להיבנות ביתה של מיכל קמחי.

ד. פרויקט הגן הארכיאולוגי, מול בית המורשת, קרוב לסיום, וסוף סוף נזכה לתצוגה יפה של הפריטים הארכיאולוגיים הרבים שנאספו כאן במשך השנים.

ה. ענף הנוי מתקדם בתכנון נוי חסכוני יותר ומותאם לשמיר, כשהביצוע יהיה במהלך השנה הנוכחית.

ו. מול הכלבו עומדת לקום פינת ישיבה נוחה ומוצללת, להנאת כולנו.

ז. מבנה ה"נוקטה", המוכרז כמבנה לשימור, עבר לאחרונה שיקום ושיפוץ. בקרוב יפתח בו הבוטיק הקהילתי.

ח. במסגרת פרויקט בר המצווה של נערי כיתה ז', תוקם הקיץ פינת ישיבה בפילבוקס העליון, על כביש המערכת שמעל שכונת ההר א', מול הצ'רני לייק. את הפינה מתכנן ומקדם רפי אלוני.

ט. תכנון גינת הכלבים, שעל הקמתה החליטה המזכירות הרחבה, עומד להסתיים. מתי חלפי יהיה האחראי על הפעלת המקום.

י. המזכירות הרחבה אישרה, במסגרת תקציב הקהילה, הוספת מזגן בדירות מעבר ובדירות הצעירים, ומעבר לדודי שמש בשכונות הצעירים. שני אלה נמצאים בתכנון ויבוצעו השנה.

יא. לאחרונה נבנו בקיבוץ כמה חניות מקורות על שטחים ציבוריים צמודי כביש, למרות החלטה מפורשת של ועדת התכנון שלא להתיר זאת בשמיר. ועדת התכנון והנהלת הקהילה דנו בכך, והוחלט על הריסת החניות הללו. אני מזמין את כל מי שמעוניין להקים חנייה ליד ביתו להתייעץ אתי בנושא.

תשובות לחידון של גדעון:

מאגף הבינוי והתשתיות
נטע שפיגלר
מנהל האגף

הוותיקה אך גם לחדש ולשלב בו עוד ועוד קריינים, זמרים ורקדנים.

מימונה

כפר הסטודנטים יארח אותנו השנה למימונה, ולפי התוכניות שלהם כדאי יהיה מאד להגיע.

שנת ה-80

צוות חגיגות שנת השמונים החל לפעול! בתור התחלה הצוות כולל את כל מי שירצה לתרום רעיונות. בהמשך נתחלק לצוותים שירימו הלכה למעשה את השנה המיוחדת הזו.

מה בהמשך ...

צוותי יום השואה ויום הזיכרון פועלים ומארגנים ערבים וימים שיציינו את הימים האלה בצורה מכובדת ואותנטית לנו.

ערב יום העצמאות והפנינג העצמאות קורמים עור וגידים, ויהיו שמחים ומיוחדים כמו בכל שנה. בפתח צפוי לנו חג השבועות - חג חקלאי חשוב במסורת היהודית והקיבוצית.

אנחנו מחפשים צוות שירים את החג!

בשמי ובשם צוות התרבות וועדת התרבות אני מאחלת לכולם פסח נעים ואביבי, ושנצא מעבדות לחירות ולא, חלילה, ההיפך.

צילום: יעל קמחי אוראל

היו לנו חודשיים עמוסי אירועים ופעילויות קהילתיות, בהובלת צוותים שמרימים את האירועים האלה ואחראים עליהם, חלקם כבר כמה שנים! החלטנו לשים דגש על חידוש הצוותים הקהילתיים, מתוך צורך שעלה מהאגף והחלטה של ועדת התרבות, ובעיקר בתוך הבנה שהקהילה היא הלב של התרבות וחשוב שהתרבות תנבע ממנה.

בכל חג או אירוע קהילתי אני מבינה עוד ועוד עד כמה התרבות שלנו יכולה לחבר ביננו כקהילה של ותיקים וחדשים, צעירים ומבוגרים.

ט"ו בשבט בגינה הקהילתית

השנה אמר חביאר שטרנפלד, האחראי על הגינה הקהילתית, שהוא רוצה לחגוג את ט"ו בשבט בגינה, בהובלתו ובהובלת המשפחות שמטפחות אותה. זכינו לשבת שמשיית ונעימה, עם שתילת ייחורים, הכנת פיתות בטאבון, קישוט עציצים והנאה משותפת מהמרחב הנפלא הזה.

מאז שהגינה חודשה היא מתפתחת ומשתדרגת. נבנו בה ערוגות משפחתיות נוספות, וגם השטח שסביבה מקבל טיפול. בקרוב נקיים שם הפנינג אביב ובנייה משותפת של פינת מדורה עם ספסלי בוץ.

פורים דיסני והזמר במסכה

את פורים השנה הוביל צוות שרובו נשים צעירות, בעיקר אימהות, כשמור מירון לוקח פיקוד על הצד הלוגיסטי של המסיבה. במסגרת האירוע הגשימה טלי רותם חלום, וארגנה לנו תחרות "הזמר במסכה" לפי כל הכללים והדרישות. נרשמה השתתפות ערה, וכישרונות חדשים התגלו בשמיר!

טיול קיבוץ

יצאנו לטיול 230 אנשים וטף - מספר שיא של משתתפים! זחלנו במערות הצרות של מצפה משואה, ליטפנו אנטילופות, צלחנו את ניקי תמר וצפית, ואפילו גשמים ורוחות עזות לא עצרו אותנו בדרך לתצפית המהממת בשיזף. תודה לזולטר ולצוות הלוגיסטיקה שהזינו אותנו באוכל משובח ויצרו לנו בית חם לחזור אליו בנגב הרחוק. תודה לדודו ולצוות ההדרכה על ההשקעה ועל התכנון, ותודה ליוחאי ולצוות הרפואי ששמרו עלינו וטיפלו בנו!

כבר מחכים לטיול של השנה הבאה!

יום האישה

יום האישה צוין אצלנו באירוע טעים ונעים בפאב, עם מופע מצוין של מרסל מוסרי ואוכל משובח ממטבח שמיר.

פסח

הסדר המרכזי יתנהל גם השנה בחדר האוכל, במתכונת מסורתית-מחודשת. זה הוא אחד מהאירועים המרכזיים בשמיר כל שנה, ואנחנו מנסים מאד לשמור על מתכונתו

צילום: יאיר המרשלג

Yair Hannerichlag

צילום: עמית אבישי

מהמטבח שלי / רוית בן-זאב

מינה

אופן הכנה

משרים את המצות במים עשר דקות, סוחטים ומרפדים בהן תבנית בינונית משומנת. מבשלים את תפוחי האדמה עד לריכוך ומועכים אותם לפירה גס. מטגנים את הבצל עד להזהבה, מוסיפים לו את הבשר הטחון ומטגנים עד שיחליף צבע. מערבבים את הבצל והבשר המטוגנים עם התבלינים, הביצים, הפטרוזיליה ותפוחי האדמה. משטחים את התערובת בתבנית, על מצע המצות. אופים חצי שעה ב-200 מעלות.

מילדות יש לי רגשות מעורבים כלפי חג הפסח. נקודות הזכות שלו היו החופשה הארוכה, שלמעשה סימנה את רצף החופשים המוביל אל החופש הגדול. גם ליל הסדר היה אהוב עלי מאוד. מפגש בני דודים בבית של סבתא, כולם לבושים יפה. אפילו את קריאת ההגדה אהבתי. ומהצד השני, האוכל של פסח היה שנוא עלי. היות שגדלתי בבית שומר כשרות, סבלתי שבוע שלם. בסופו של החג היינו יוצאים, כל המשפחה, לפיצריה, וחוגגים את היציאה מעבדות לחירות. המינה (פשטידת בשר) של אמא שלי היא היוצאת דופן. אותה דווקא אהבתי.

חומרים

- 6 מצות
- חצי ק"ג בשר
- 2 בצלים קצוצים
- 5 ביצים
- שמן לטיגון
- 3 תפוחי אדמה
- חבילת פטרוזיליה קצוצה
- מלח ופלפל

אגף התרבות של הקיבוץ. הפרויקט המצליח שמתקיים בימים אלה ממש הוא "משפחות מארחות", שבמסגרתו נפגשים סטודנטים עם משפחות מהקיבוץ בביתן למפגשי היכרות ופנאי.

מה אנחנו רוצים להגיד לקיבוץ? דבר ראשון אנחנו רוצים להגיד תודה, תודה ענקית על הזכות להיכנס לחיי הקיבוץ ולהכיר את המסורות, המנהגים, שיחות המדרכה, ובעיקר תודה על החום, האהבה והאכפתיות שאנו מקבלים מכם גם במרחבים המשותפים וגם בשבילי הקיבוץ. היינו רוצים לנצל את ההזדמנות ולומר שוב שאנחנו תמיד שמחים להכיר עוד אנשי קיבוץ, להשתלב בעשייה המדהימה שמתרחשת כאן ולהתחבר אליכם.

מה עומדים לקרות בקרוב? האירוע הקרוב והמרגש הוא חגיגת המימונה שבה נארח אתכם, חברי הקיבוץ, בכפר שלנו. נשמח להיפגש, לשמוח, לרקוד ולאכול ביחד מופלטות חמות וטעימות. אנחנו מתכננים גם לקיים בתקופה הקרובה כמה סדנאות תוכן מיוחדות לקהילה, בפאב, שבהן נוכל ללמוד ביחד ולחוות רגעים מיוחדים משותפים.

רגעים שמחים בחיינו פה: יש כל כך הרבה רגעים שמחים ונעימים פה! נתחיל בשקיעות המדהימות שאפשר לראות מכל מיני פינות ברחבי הקיבוץ, ונמשיך בחגיגות המדהימות של החגים, ושל פורים במיוחד. נסיים ברגעים המשמחים שלנו כקבוצה החיה פה, כחלק מהתהליך הקבוצתי שלנו ומהתהליך הקהילתי יחד אתכם. לא נשכח גם את ארוחת ערב שישי שבה זכינו להתנדב, לארח ולשמח את סועדי הקיבוץ. להתראות בקרוב במימונה!

דן בונר, סטודנט בכפר הסטודנטים שבשמיר, מספר על הפרויקט, מטרותיו ומשתתפיו:

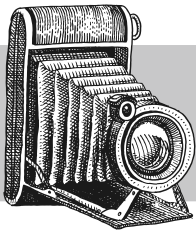
מה הוא כפר סטודנטים? כפר הסטודנטים "השחר" של ארגון "החלוץ" הוא תוכנית המחברת בין סטודנטים/ות בעלי מודעות חברתית ויכולת הובלה, לצורך קידום תהליכים של שינוי חברתי ברמה המקומית והארצית, הקמת קהילות צעירות משימתיות ועידוד התיישבות קהילתית בפריפריה. כל אלה מתוך זיקה ציונית ויהודית, ולאור ערכי ההומניזם, הצדק החברתי והדמוקרטיה. בשמיר אנחנו מתגוררים ב"גבעת המוסד". התוכנית שלנו כוללת מפגשים חברתיים ולימודיים פעם בשבועיים, התנדבות במגוון של מסגרות, סמינרים, והכשרה למנהיגות והובלה.

מי בכפר? אנחנו 18 סטודנטים מכל רחבי הארץ, שלומדים לתואר ראשון במכללת תל-חי ובאוניברסיטה הפתוחה. כולנו בחרנו להוסיף לתקופה הסטודנטאית שלנו חיי קהילה, משימה ולימוד, ובעיקר כיף.

באלו תחומים אנחנו עובדים? חלקנו מתנדבים ועובדים בקיבוץ בתחומי החינוך והתרבות. חלקנו מתנדבים בארגונים חברתיים כמו "סחר הוגן" ו"ישראל חופשית", מתנדבים עם ילדים במסגרת ארגונים כמו "פרח" ו"טבע הלב", וחלקנו אחראים על הובלת הקבוצה.

מה הפרויקטים שלנו? לכל אחד מאיתנו יש פרויקטים אישיים חברתיים שהוא מוביל, כחלק מהשתתפותו בתוכנית. בנוסף לכך, יש לנו צוות סטודנטים אדיר שאחראי על הפרויקטים המשותפים של הכפר עם

החודש לפני... 36 שנים / מרית רוני

מאשר לבעלי ותק רב מה? היה הכרח להוסיף חדר לכל בתי הקיבוץ, כדי להשוות את התנאים. ואז, אחרי שנוספו יביל לבתי הוותיקים וחדר שינה לילדים בשכונת הסלע, הסתיים עידן הלינה המשותפת, לשמחתם של רבים (ואולי לצערם של מעטים). היום, הורים צעירים מתקשים לדמיין מצב שבו ילדיהם לנים בבית הילדים (למרות הפנטזיות על שנת לילה רצופה), אבל אז זו נראתה לבני הדור השני בקיבוץ, שגדלו כך בעצמם, הדרך הטבעית לגדל ילדים (כפי שענה ז"ר, ששמו המלא שמור במערכת, כנשאל על כך על ידי בתו, כיום אם בעצמה).
ונשאר רק הוויכוחים בפייסבוק.

נעמה קמחי | צילום: משה מירון 1980

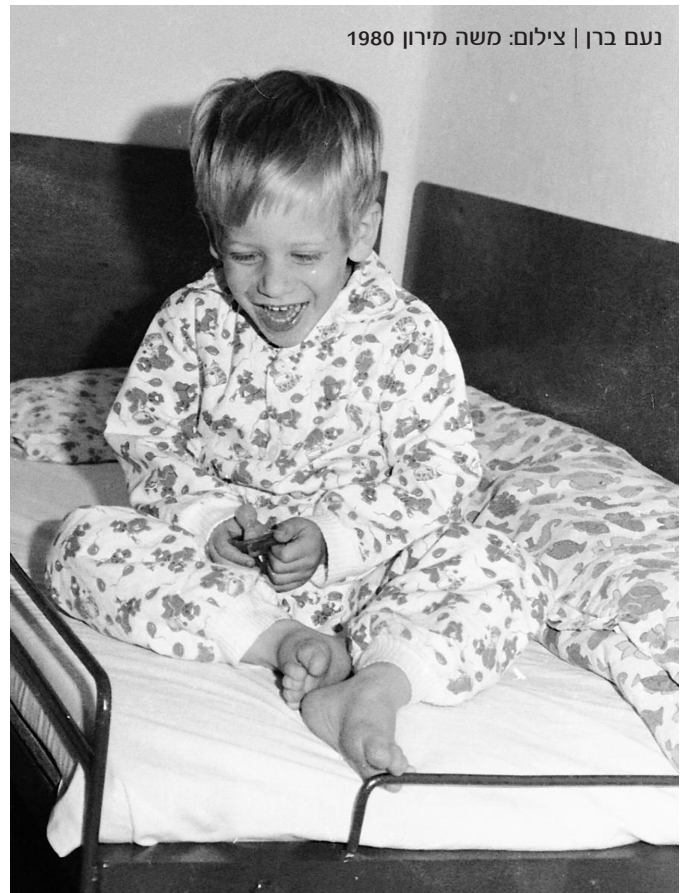
30.4.1987 - משאל על מעבר ללינה משפחתית

ילדי שמיר הרכים עברו הגלילה רק שנה וחצי אחרי העלייה לברגיאט, שכן רק אז הושלמה בניית בתי הילדים. בעוד שהמבוגרים יכלו לישון בצריפים וליפטים, להתקלח במקלחת פח משותפת ולהשתמש בבית שימוש ציבורי - ילדים היו זקוקים לבית יציב וממוגן עם מים זורמים, חשמל וסניטציה. רבים ממשאבי הקיבוץ הצעיר רוכזו, סמלית ומעשית, בבתי הילדים ובצרכי הילדים. רבות נכתב על שורשי הלינה המשותפת - אידיאולוגיה או כורח של נסיבות כלכליות? חלומות על יצירת חברה חדשה או רצון לאפשר להורים זמן פנוי? - ורבות גם נכתב על תוצאותיה, לכאן ולכן. בשמיר נמשכה הלינה המשותפת זמן רב, שנים אחרי שקיבוצים אחרים כבר נטשו אותה (ועשורים אחר שקיבוצי התק"ם עשו זאת). עד ש...

החודש לפני 36 שנים נערך בקיבוץ משאל על המעבר ללינה משפחתית - והוכרע שניפרד מהלינה המשותפת ושכל ילד ישן בבית הוריו. המעבר עצמו ארך עוד שלוש שנים, מסיבות לוגיסטיות: בבתיים רבים לא היה חדר ילדים, והיה צורך להוסיף כזה. אבל איך ייתכן שלמשפחות צעירות (עם מעט ותק) יהיו יותר חדרי שינה

ברוריה אפרים, דודו אפרים ונעמה אבני | צילום: משה מירון 1964

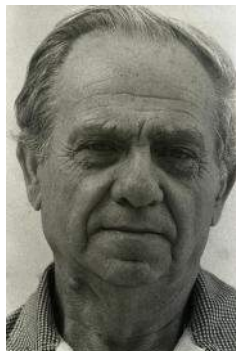
נעם ברן | צילום: משה מירון 1980

נזכור

נפטרו בחודש אפריל

תאריך פטירה	תאריך לידה	שם
1998	1907	רוזה גרוס
20/04/2001	09/03/1936	בלה מן
25/04/2004	09/05/1909	חנה עמלני
20/04/2006	25/12/1914	יצחק (מנו) בן אפרים
27/04/2008	14/06/1920	חוה (אווה) לנדמייסטר
27/04/2014	12/09/1919	חנה (בונה) שחם
30/04/2018	02/08/1939	סימה יגר
19/04/2021	09/09/1945	אילן אשד
28/04/2002	11/11/1940	אמנון הרדוף
01/04/2005	17/01/1915	דוד (דידל) בולר
03/04/1958	24/12/1956	גבי סגל
07/04/1976	01/01/1888	אסתר אזיס
07/04/1976		חנצה רבקה קריגלר
08/04/1955	15/09/1933	ניסים יקותיאל
08/04/1981	05/06/1905	דבורה גרמן
08/04/1995	25/01/1915	משה אפרת
12/04/1998	16/06/1919	יהודית יגר
12/04/2016	28/03/1950	ג'ון חלפי
14/04/1950	22/03/1912	אשר (פליכס) פרי
14/04/1985	18/05/1918	דוד יהודאי
15/04/1974	19/04/1951	אברהם פלדמן
17/04/2017	08/07/1925	גיטה רונן
20/04/1995	19/03/1951	בן-עמי (עמי) פרבר
21/04/1985	21/01/1983	איתמר שם-אור
25/04/2001	22/01/1920	חיים שולר
26/04/2016	08/02/1922	משה כגן
29/04/2004	27/05/1967	איאן ואן רנדסברג

דוד יהודאי

ליסמין (סוכה) ומאור גריאני
מזל טוב להולדת הבת

אביב

ברכות חמות למירי ונתן,
לשמוליק ולכל המשפחה
המורחבת